ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ: Ἔτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ: Ἔτησία Σελ. 14, Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 626

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1919.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Κατὰ πάντα λόγον πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τῆς Κύπρου δύναται νὰ θεωρῆται ἐξησφαλισμένη, ἄλλως τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης θὰ διέψευδε διαρρήδην πάσας τὰς ἐπαγγελίας περὶ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης τῶν λαῶν, τὰς ὁποίας τόσον μεγαλοστόμως καὶ ἐπιμόνως διεκήρυξαν οἱ ἡγέται τῶν Μ. Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως καὶ μάλιστα ὁ ἐμπνευσμένος πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς Δρ Οὐίλσων.

Τίς ἄλλη χώρα ξενοκρατουμένη μᾶλλον τῆς Κύπρου δικαιοῦται νὰ τύχῃ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς; Ἀπὸ τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν χρόνων ὑπῆρξεν Ἑλληνικὴ ἡ Νῆσος αὕτη, καὶ παρὰ πάσας τὰς πολιτικὰς περιπετείας καὶ μεταπτώσεις αὐτῆς ἀπὸ κατακτητοῦ εἰς κατακτητὴν οὐδὲν οὐδέποτε ἀπέβαλε τῆς Ἑλληνικότητος αὐτῆς.

Ἦλθον καὶ παρῆλθον οἱ κατακτηταὶ πάντες καὶ ἐλίχνιστα ἢ οὐδὲν κατέλιπον ἴχνος τῆς διαβάσεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τῶν κατοίκων αὐτῆς, οἵτινες διὰ τοῦτο εἶνε καὶ ἄξιοι τοῦ θαυμασμοῦ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Πανελληνίου.

Σήμερον τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου εἶνε Ἕλληνες τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν καὶ τὴν φωνήν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐν πέμπτον Μωαμεθανοί, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν λοιπῶν εὐαρίθμων μὴ μωαμεθαν. παροικιῶν, ἀποτελεῖ δὲ ἡ Κύπρος γεωγραφικῶς μέρος τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ νησιωτικοῦ συμπλέγματος τοῦ Αἰγαίου μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου. Ὁ τρομερώτατος πόλεμος κατήργησε τὰ δικαιώματα κατακτήσεως καὶ καθίδρωσε τὴν ἀρχὴν τῆς προαιρέσεως τῶν λαῶν περὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς τύχης αὐτῶν, ὥστε ἡ Μ. Βρεττανία καὶ οὕτω ἀπηλλάγη πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ 1878 ἀπορρεούσης καὶ αὐτὴ οὐδένα ἔχει ἀπολύτως νὰ προβάλῃ λόγον πρὸς διατήρησιν τῆς Νήσου μεταξὺ τῶν κτήσεων αὐτῆς.

Ἡ Κύπρος διὰ πᾶσαν ξένην ἐπικράτειαν κυριαρχοῦσαν αὐτῆς, θὰ ἦτο τὸ πολὺ ναυτικὸς ἢ στρατιωτικὸς σταθμός, καίτοι ὡς τοιοῦτος ἀπεδείχθη κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ὅλως περιττὴ καὶ ἄχρηστος. Καίτοι ἡ Συνεννόησις ἐγένετο δι' ὅλου τοῦ πολέμου κυρίαρχος τῆς θαλάσσης, ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς κατὰ τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Συρίας δὲν ἐξώρμησεν ἐκ Κύπρου, ἀλλ' ἐξ Αἰγύπτου, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ πάλαι ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ἥκιστα δὲ σήμερον εἶνε κατορθωτὸν ἀπὸ θαλάσσης ἀποβάσεις εἰς πολεμίαν χώραν.

Λευκὸς, ἄρα, ἐλέφας θεωρουμένη μέχρι σήμερον ἡ Κύπρος, ἐφεξῆς διὰ τὴν Ἀγγλίαν θὰ εἶνε πραγματικὸν βάρος, καὶ βάρος ἐξαγοραζόμενον ἀντὶ μεγίστου ἀδικήματος, στιγματίζοντος τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους, τοῦθ' ὅπερ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν θὰ ἀνεχθῶσιν οἱ μεγαλόψυχοι Βρεττανοὶ κυβερνῆται.

Διὰ ταῦτα πεποίθαμεν ὅτι θὰ παρασχεθῇ ἡμῖν λίαν προσεχῶς ἡ χαρμόσυνος εὐκαιρία νὰ διαδηλώσωμεν τὴν θερμοτάτην ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν φιλελευθέραν Μ. Βρεττανίαν μετὰ τῶν μεγίστων τιμῶν χαιρετίζοντες τὴν ὑποστολὴν τῆς Βρεττανικῆς σημαίας καὶ τὴν ἔπαρσιν τῆς Ἑλληνικῆς τοιαύτης καὶ μετὰ εὐγνώμονος ἀγάπης καὶ τιμῆς προπέμποντες τοὺς βρεττανοὺς κυβερνήτας καὶ λειτουργοὺς τῆς βρεττανικῆς διοικήσεως ἐν Κύπρῳ.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅμως ἐκείνης νέα ἐγκαινίζεται διὰ τὴν Κύπρον περίοδος, καὶ ὁ Κυπριακὸς Ἑλληνικὸς λαὸς ἐλεύθερος καὶ κύριος τῆς τύχης αὐτοῦ ἐφεξῆς καθίσταται σύναμα καὶ ὑπεύθυνος.

Ἐν τῇ Νήσῳ θὰ ἔχῃ συνοίκους συμπατριώτας καὶ συμπολίτας περὶ τὰς 50,000 Μωαμεθανούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία θὰ ἀποδώσῃ πλήρη καὶ ἀκέραια τὰ δικαιώματα τοῦ Ἕλληνος πολίτου, θεωροῦσα τούτους ἴσους ὅλως καὶ ὁμοτίμους πρὸς τοὺς ἐξ αἵματος καὶ καταγωγῆς Ἕλληνας καὶ παρέχουσα εἰς αὐτοὺς πᾶσαν ἔννομον πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν. Ὁ Κυπρ. λαὸς ἔχει ρίψει ἤδη εἰς λήθην ὅλον τὸ ζοφερὸν παρελθὸν τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως καὶ τυραννίας, ἃς ἤσκουν κατ' αὐτοῦ οἱ κακοὶ καὶ μοχθηροὶ κυβερνῆται, οὐχὶ δὲ ὁ Τουρκικὸς ἢ ἄλλος Μωαμεθανικὸς λαός, ὅστις καὶ αὐτὸς πολλάκις ὑπὸ τοιούτων κυβερνητῶν περιήγετο εἰς θέσιν ραγιάδων.

Διὰ μακρῶν αἰώνων δοκιμασθέντες ἡμεῖς ὑπὸ ξένων τυραννίδων, ὀφείλομεν νὰ γενώμεθα συμπαθεῖς πρὸς τοὺς συμπολίτας Μωαμεθανούς, οἵτινες αὖριον θὰ ἴδωσι τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν περιστελλομένην ἴσως εἰς ἐμιρᾶτον τοῦ Ἰκονίου, τὴν πάλαι πρωτεύουσαν τῶν Σελτζουκιδῶν Τούρκων, καὶ νὰ παρηγορῶμεν παντὶ τρόπῳ καθιστάντες εἰς αὐτοὺς αἰσθητὸν ὅτι οὐδεμία ἀσκεῖται ἐπ' αὐτῶν ἐπίδρασις ἢ ἐπηρεασμὸς ξένος καὶ ἀλλότριος πρὸς τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν αὐτῶν, καὶ πᾶσαν παρέχοντες βοήθειαν καὶ ἐνίσχυσιν ἐν πάσῃ προσόδῳ πνευματικῇ καὶ ἠθικῇ ἐν τῷ ἐθνικῷ πάντοτε καὶ θρησκευτικῷ πνεύματι αὐτῶν.

Μετὰ δικαιοσύνης καὶ μεγαλοψυχίας πολιτευόμενοι πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπικρατείᾳ διάγοντας ἀλλοεθνεῖς καὶ ἀλλοθρήσκους λαούς, θὰ γενώμεθα θὰ συνεπεῖς καὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς μεγάλας καὶ εὐγενεῖς ἐθνικὰς παραδόσεις ἡμῶν, θὰ ἔχωμεν δὲ πλήρες τὸ δικαίωμα ν' ἀξιῶμεν ἵνα καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ κοινότητες ἔξω τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διάγουσαι τυγχάνωσι τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως.

Τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, διὰ τὴν πολύμεικτον σύστασιν τῶν οἰκούντων αὐτὴν λαῶν, καὶ μετὰ τὰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης, θὰ ἐξελίσσωνται καὶ μεταβάλλωνται διαρκῶς; μεχρισοῦ ἐπικρατήσωσι τὰ μᾶλλον πεπροικισμένα καὶ εὔρωστα στοιχεῖα, καθιστάμενα ἐθνικῶς πρῶτον καὶ πολιτικῶς ὕστερον κύρια τῶν ἀνατολικῶν τούτων χωρῶν, καὶ ἐνταῦθα εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον δράσεως καὶ ἀγῶνος εἰρηνικοῦ εἰς τὸν νησιωτικὸν ἰδίᾳ Ἑλληνισμόν.

Εἶνε ἱστορικῶς παραδεδεγμένον ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ νῆσοι κατὰ τὰς βαρβαρικὰς ἐπιδρομὰς εἰς τὰς Ἀνατολ. χώρας, ἐγένοντο ἄσυλον καὶ καταφύγιον τοῦ Ἀσιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης ὁρμῆς, ἀπέβησαν αἱ νῆσοι αὗται ὁρμητήριον πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος ἐδάφους ἐπὶ τῆς ἠπείρου.

Ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς θὰ ἐξηφανίζετο ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, τῶν Σελτζούκων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἂν μὴ διαρκῶς καὶ λεληθότως μετηγγίζετο εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν παρακειμένων Ἑλληνικῶν νήσων νέον ἐθνικὸν αἷμα καὶ νέα ζωή, καὶ οὕτω διετηρήθη μέχρι σήμερον, ἵνα ἐν καιρῷ διεκδικήσῃ τὰ ἐθνικά δίκαιά του.

Οἱαδήποτε καὶ ἂν ἀποφασισθῇ ἡ πολιτικὴ τύχη τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν χωρῶν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, πάντως ἐν αὐταῖς θὰ καθιερωθῇ ἰσοπολιτεία, ἰσονομία καὶ δικαιοσύνη, ἐξ ὧν θὰ προκύψῃ ἀδιατάρακτος δημοσία ἀσφάλεια καὶ εὐνομία, ὅτε καὶ εἰς πάσας τὰς ἐν ταῖς χώραις ταύταις φυλὰς καὶ κοινότητας θὰ ἐπιτραπῇ ἐλευθέρα καὶ ἀπεριόριστος κινησις προοδευτική, ἐν ἐλευθέρῳ συναγωνισμῷ καὶ ἀπεριορίστῳ ἁμίλλῃ. Ἐν τῷ εἰρηνικῷ τούτῳ ἀγῶνι περὶ ἐπικρατήσεως ὁ νησιωτικὸς Ἑλληνισμὸς θὰ παρέχῃ τὴν ἀνεξάντλητον ἐφεδρείαν πρὸς πλήρωσιν τῶν τυχὸν σχηματιζομένων κενῶν καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐθνικῶν φαλάγγων εἰς τὰς ἀπέναντι χώρας διὰ τὸν νικηφόρον εἰρηνικὸν ἀγῶνα.

Ἡ Κύπρος θὰ ἔχῃ στάδιον δράσεως ἐπὶ τὰ νότια τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην πρέπει νὰ φέρωνται αἱ ἐθνικαὶ βλέψεις ἡμῶν περὶ ἐπικρατήσεως ἢ διατηρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ ἐνισχύσεως αὐτῶν.

Ὀφείλομεν ν' ἀμφισβητήσωμεν πρὸ παντὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν πρὸς τὰς ἀπὸ δυσμῶν ἐκπεμπομένας προπαγανδικὰς ἀποστολάς, αἵτινες προμηνύονται προσεχεῖς καὶ ἰσχυρότεραι ἢ πρότερον.

Πῶς δ' ἀντεπεξερχώμεθα κατὰ τῶν πειρασμῶν καὶ ἐπηρεασμῶν τούτων, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν ἄρθρῳ ἑνί, οὐδὲ νὰ διαγράψωμεν ἡμεῖς πλήρες σχέδιον προπαρασκευῆς καὶ ἐνεργείας, τοῦθ' ὅπερ θὰ γένηται ἐν καιρῷ καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων.

Ἡμεῖς ἀρκούμεθα προσημαίνοντες τὰ πρακτέα καὶ ἐπισπώμενοι τὴν προσοχὴν τοῦ Κυπρ. Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τὰς ἐθνικὰς εὐθύνας, αἵτινες ἐφεξῆς θὰ βαρύνουν ἐπ' αὐτόν, καὶ τὴν διακεκριμμένην θέσιν ἣν κέκληται νὰ καταλάβῃ οὗτος ἐν τῷ εἰρηνικῷ περὶ ἐπικρατήσεως ἀγῶνι ἐν χώραις αἵτινες ἐγένοντο πάντοτε στάδιον Ἑλληνικῆς δράσεως καὶ ἐπιρροῆς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΗΡΩΪΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

[Ἐπίκαιρον νομίζω ἀνάγνωσμα τὸ προσὸν τοῦ «Ἡρωϊκοῦ» διαλόγου τοῦ Φιλοστράτου ἐν ᾧ διὰ βραχέων δηλοῦται ὁ ἐξελληνισμὸς τῆς γείτονος Φοινίκης καὶ ἡ ἀντίθεσις ἐμπορίας καὶ γεωργίας καὶ ἐπὶ τούτοις ἡ ὑποβολὴ εἰς προτίμησιν τοῦ ἀγροτικοῦ παρὰ τὸν ἀστικὸν σχολαῖον καὶ θεωρητικὸν βίον ἐξ οὗ φαίνεται θέλων ὁ συγγραφεὺς νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς συγχρόνους ὁμογενεῖς του Ἕλληνας τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν κυριάρχων τότε Ρωμαίων.

Ὁ Φιλόστρατος οὗτος, Ἀθηναῖος ὤν, ἔζησε κατ' ἀρχὰς ἐν Ἀθήναις ἔπειτα ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Σεπτίμου Σεβήρου, αὐτοκράτορος, μέχρι τῶν μέσων τῆς 3ης ἑκατονταετηρίδος μ.Χ. Μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Καρακάλλα ἀπῆλθεν εἰς Γαλλίαν, ἐπεσκέφθη τὴν Ἀντιόχειαν ἐν Συρίᾳ καὶ ἄλλας χώρας. Τὸν προκείμενον διάλογον ἔγραψε πιθανῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος τούτου μεταξὺ 211—217 ὑπόκειται δὲ εἰς Ἐλαιοῦντα ἐπὶ τῆς Μαστουσίας Ἄκρας τῆς Θρᾳκικῆς Χερσονήσου ἐναντι τῶν Τρωϊκῶν ἀκτῶν].

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Ἀμπελουργὸς καὶ Φοίνιξ.

Α. Ἴων, ὦ ξένε, ἢ πόθεν εἶσαι;

Φ. Εἰμαι Φοινιξ, ἀμπελουργέ, ἐκ τῶν περὶ Σιδῶνα καὶ Τύρον (σημ. Σάϊδα καὶ Σοῦρ). Ἡ Ἰωνικὴ δὲ ἐνδυμασία μου εἶναι ἐπιχώριος καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς Φοίνικας.

Α. Πόθεν, λοιπὸν μετεβάλετε τὴν ἐνδυμασίαν σας.

Φ. Ἰωνικὴ Σύβαρις (ἤτοι πολυτέλεια καὶ χλιδὴ Ἰωνική, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον Παρισινή) ἐκυρίευσεν ὅλην ὁμοῦ τὴν Φοινίκην, καὶ νομίζω ὅτι δυσκόλως θὰ ἀπέφευγε ἐκεῖ καταδίκην ὅστις δὲν θὰ ἐτρύφα.

Α. Ποῦ δὲ βαδίζεις μετέωρος καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ πρὸ τῶν ποδῶν.

Φ. Ζητῶ οἰωνὸν καὶ χρησμόν, ἀμπελουργέ, περὶ εὐπλοίας· διότι λέγουσιν ὅτι θὰ ὑπάγωμεν πρὸς αὐτὸν τὸν Αἰγαῖον· εἶνε ἡ θάλασσα φοβερὰ καὶ δύσκολος πρὸς πλοῦν· βαδίζω δὲ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν πρὸς τὸν ἄνεμον· διότι οἱ Φοίνικες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποβλέπουσιν ὑπὲρ εὐπλοίας.

Α. Σοφοὶ μάλιστα, ὦ ξένε, εἶναι περὶ τὰ ναυτικὰ οἱ Φοίνικες· διότι σεῖς ἐσημειώσατε καὶ τὴν ἄλλην ἄρκτον* ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ πλέετε συμφώνως πρὸς αὐτὴν, ὅπως δὲ ἐπαινεῖσθε διὰ τὰς ναυτικάς σας ἐπιχειρήσεις, οὕτω διὰ τὰς ἐμπορίας σας κατηγορεῖσθε ὡς φιλοχρήματοι καὶ ἀπαταιῶνες (οἱ αὐτοὶ εἶναι καὶ σήμερον).

Φ. Σὺ δέ, ἀμπελουργέ, δὲν εἶσαι φιλοχρήματος, ζῶν ἀπὸ τῶν ἀμπέλων τούτων καὶ ζητῶν ἴσως ὅπως σοι δώσῃ δραχμὴν ὁ θέλων νὰ συλλέξῃ σταφυλάς, εἰς ἣν τινα θὰ πωλήσῃς τὸ γλεῦκος ἢ τὸν ἀνθοσμίον οἶνον, τὸν ὁποῖον, νομίζω, λέγεις ὅτι ἔχεις φυλαγμένον εἰς ὑπόγεια, ὡς ὁ Μάρων; (Ἱερεὺς τοῦ Βάκχου ἐν Θράκῃ).

Α. Φίλε, Φοινιξ, ἐὰν μὲν ὑπάρχωσί που Κύκλωπες, τοὺς ὁποίους λέγεται ὅτι ἡ γῆ τρέφει ἀργοὺς χωρὶς οὐδὲν νὰ φυτεύωσιν οὐδὲ νὰ σπείρωσιν, ἐκεῖ τὰ βλαστάγοντα θὰ εἶναι ἀφύλακτα, καίτοι ἀνήκουσι ταῦτα εἰς τὴν Δήμητρα καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ οὐδὲ θὰ πωλῆται τι τῶν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ θὰ φῦωνται χωρὶς τινος τιμῆς καὶ θὰ εἶνε κοινά, ὡς ἐν ἀγορᾷ χοίρων, ὅπου δὲ πρέπει νὰ σπείρωσι καὶ νὰ ἀρῶσι καὶ φυτεύωσι καὶ νὰ κάμνωσιν ἄλλο ἐπὶ ἄλλου κείμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκείμενον εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, ἐκεῖ πρέπει νὰ πωλῶνται καὶ νὰ ἀγοράζωνται, διότι καὶ ἡ γεωργία ἔχει ἀνάγκην χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὔτε ἀρότην (μισθαρκὸν) οὔτε ἀμπελουργὸν οὔτε βουκόλον ἢ αἰπόλον δύνασαι νὰ τρέψῃς, οὐδὲ κρατῆρα θὰ ἔχῃς ἵνα πίνῃς ἢ νὰ τελῇς σπονδάς· διότι καὶ τὸ μάλιστα εὐχάριστον ἐν τῇ γεωργίᾳ, ὁ τρυγητός, ἔχει ἀνάγκην μισθοῦ, εἰδεμὴ θὰ εἱμεθα ἄνευ οἴνου καὶ ἀργοὶ θὰ ἱστάμεθα ὡς εἰκόνες. Ταῦτα μὲν εἶναι, ὦ ξένε, ὑπὲρ παντὸς τοῦ κύκλου τῶν γεωργῶν, τὰ κατ' ἐμὲ δὲ εἶνε πολὺ μετριώτερα· διότι δὲν συναλλάττομαι μετὰ ἐμπόρων, οὐδὲ γνωρίζω τί εἶνε ἡ δραχμὴ ἀλλὰ βοῦν ἀντὶ σίτου καὶ οἶνον ἀντὶ τράγου καὶ τοιαῦτα ἀντὶ τοιούτων ἀγοράζω ἢ πωλῶ ὀλίγα εἰπὼν καὶ ἀκούσας.

Φ. Χρυσῆν ἀγορὰν λέγεις, ἀμπελουργέ, ἡρώων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ὁ κὼν ἀὐτὸς τί θέλει; διότι περισαίνει προστριβόμενος εἰς τοὺς πόδας μου καὶ παρέχει τὸ οὖς ἁπαλὸν καὶ πρᾷον.

Α. Σοῦ δεικνύει τὸ ἦθός μου, ὦ ξένε, καὶ ὅτι πρὸς τοὺς ἐρχομένους ἐδῶ οὕτω μετρίως καὶ καλῶς φερόμεθα, ὥστε μηδὲ εἰς τὸν κύνα συγχωροῦμεν νὰ ὑλακτῇ αὐτοὺς ἀλλὰ νὰ προσδέχηται καὶ ὑποπίπτῃ.

Φ. Ἐπιτρέπεται, λοιπόν, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἄμπελον;

Α. Οὐδεὶς φθόνος· ὑπάρχουσι πολλαὶ σταφυλαί.

Φ. Τί δέ, καὶ νὰ συλλέξω σῦκα;

Α. Καὶ πρὸς τοῦτο ἔχεις ἄδειαν· ὑπάρχει περίσσεια σύκων καὶ καρύδια καὶ μῆλα καὶ πολλὰ ἄλλα ἀγαθὰ θὰ σοὶ ἔδιδον, φυτεύω δὲ αὐτὰ ὡς παροψήματα τῶν ἀμπέλων.

Φ. Τί θὰ σᾶς πληρώσω;

Α. Τί ἄλλο ἢ νὰ φάγῃς ἡδέως καὶ νὰ λάβῃς μετὰ σαυτοῦ καὶ ν' ἀπέλθῃς χαίρων;

Φ. Ἀλλὰ τῳόντι φιλοσοφεῖς, ἀμπελουργέ;

Α. Καὶ μάλιστα μετὰ τοῦ Πρωτεσιλάου*.

Φ. Τί δὲ κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ σοῦ, ἐὰν λέγῃς τὸν ἐκ Θεσσαλίας;

Α. Ἐκεῖνον, λέγω, τὸν ἐραστὴν τῆς Λαοδαμείας· τοῦτο δὲ χαίρει οὗτος ἀκούων.

Φ. Τί δὲ πράττει ἐδῶ;

Α. Ζῇ καὶ γεωργοῦμεν.

Φ. Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ζωήν, ἢ τί;

Α. Οὐδ' αὐτὸς λέγει, ὦ ξένε, τὰ πάθη αὐτοῦ, εἰμὴ ὅτι ἀπέθανε διὰ τὴν Ἑλένην ἐν Τροίᾳ, ἀνεβίωσε δὲ ἐν Φθίᾳ ἀγαπῶν τὴν Λαοδάμειαν.

Φ. Καὶ ὅμως, λέγεται ὅτι ἀπέθανεν οὗτος καὶ μετὰ τὴν ἀναβίωσιν καὶ ἔπεισε τὴν γυναῖκα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτόν.

Α. Λέγει καὶ αὐτὸς ταῦτα, πῶς, ὅμως, ἀνῆλθε μετὰ τοῦτο πρὸ πολλοῦ θέλω νὰ μάθω καὶ δέν μοι λέγει, ἀποκρύπτων, ὡς λέγει, ἀπόρρητόν τι τῶν Μοιρῶν· καὶ οἱ συστρατιῶται τοὺ οἱ ἐν τῇ κατέναντι Τροίᾳ φαίνονται ὡς ἐν μάχῃ τὸ σχῆμα καὶ σείοντες τοὺς λόφους.

Φ. Ἀδυνατῶ νὰ πιστεύσω, ὦ ἀμπελουργέ, καίτοι οὕτω θέλω νὰ ἔχωσι ταῦτα· Ἐὰν δὲν θὰ ὑπάγῃς εἰς τὰ φυτὰ καὶ δὲν θὰ βάλῃς τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς ἀχετούς, διηγήθητί μοι ταῦτα καὶ ὅσα γνωρίζεις περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου· διότι θὰ ἐχαρίζεσο εἰς τοὺς ἥρωας, ἂν ἤθελον ἀπέλθει πιστεύων.

Α. Δὲν πίνουσι πλέον τὰ φυτά, ὦ ξένε, κατὰ τὴν μεσημβρίαν· διότι τώρα εἶναι φθινόπωρον, καὶ ὑποζύει αὐτὰ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους. Ἔχω λοιπὸν καιρὸν νὰ σοῦ εἴπω πάντα· οὐδὲ πρέπει νὰ ἀγνοῶσιν οὕτω θεῖα καὶ μεγάλα ὄντα οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων κάλλιον δὲ θὰ ἦτο νὰ καθίσωμεν εἰς καλόν τινα τόπον.

Φ. Γενοῦ ὁδηγός, καὶ θὰ σὲ ἀκολουθήσω καὶ πέρα τῶν μέσων τῆς Θράκης.

Α. Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ὦ Φοῖνιξ, διότι θὰ εὕρῃς ἐν αὐτῷ εὐφροσύνην τινά.

Φ. Ἂς εἰσέλθωμεν, διότι ἀποπνέουσιν ἡδέως τὰ φυτά.

Α. Τί λέγεις ἡδέως, θεῖα· τῶν μὲν ἀγρίων δένδρων αἱ ἄνθαι εἶναι εὔοσμοι τῶν δὲ ἡμέρων οἱ καρποί· ἂν δέ ποτε συναντήσῃς ἥμερον φυτὸν παρὰ τὴν ἄνθησιν εὐῶδες, δρέπε μᾶλλον τὰ φύλλα· διότι ἐξ ἐκείνων προέρχεται ἡ εὐωδία.

Φ. Πόσον ποικίλη εἶνε ἡ ὡραιότης τοῦ τοπίου σου, καὶ πόσον Πλάροι σφριγῶσιν οἱ βότρυς καὶ πόσον ὡραῖα εἶνε διατεθειμένα πάντα τὰ δένδρα καὶ πόσον ἀμβροσία εἶνε ἡ ὀσμὴ τοῦ χωρίου· τοὺς δρόμους δὲ τοὺς ὁποίους ἀφῆκες εὑρίσκω χαρίεντας, μοὶ φαίνεται ὅμως ὅτι σπαταλᾷς ἀμπελουργέ, καθιστὰς ἀργὴν τόσην γῆν.

Α. Εἶνε ἱεροὶ οἱ δρόμοι, ὦ ξένε· διότι γυμνάζεται εἰς αὐτοὺς ὁ ἥρως (Πρωτεσίλαος).

Φ. Περὶ τούτων θὰ εἴπῃς, ὅταν καθήσωμεν ὅπου ὁδηγεῖς· τώρα δὲ εἰπέ μοι ἐκεῖνο· ἰδικά σου γεωργεῖς ταῦτα ἢ κύριος μὲν τούτων ἄλλος, σὺ δὲ τρέφεις τοῦτον τρέφοντά σε, καθὼς τὸν Οἰνέα τοῦ Εὐριπίδου;

Α. Ἐν ἐκ πολλῶν τὸ τεμάχιον τοῦτο γῆς μοὶ ἀφέθη τὸ ὁποῖον τρέφει με οὐχὶ πενιχρῶς, τοὺς δὲ ἄλλους ἀγροὺς μοῦ ἀφήρεσαν οἱ δυνατοὶ ὄντα ὅλως ὀρφανόν· καὶ τὸ τοπίον αὐτό, κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ Χερρονησίτου Ξείνιδος ἀφήρεσεν ὁ Πρω-

* Σημ. Ἐννοεῖ ἐνταῦθα βεβαίως τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Σταυροῦ εἰς ὃν πρὸς νότιον ἡμισφαίριον τοῦ οὐρανοῦ, ἀντιστοιχον πρὸς τὴν Ἄρκτον τοῦ Βορείου, καὶ ἀναφέρεται ὁ Φιλόστρατος εἰς τὸν περίπλουν τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν Φοινίκων.

* Σημ. Ὁ Πρωτεσίλαος, ἥρως Θεσσαλός, πρῶτος ἀπόβας εἰς τὸ Τρωϊκὸν ἔδαφος ἐφονεύθη κατὰ τὸν χρησμόν, καὶ τάφος ἠγέρθη αὐτῷ κατὰ χώραν.

τεσίλαος ἐπελθὼν καὶ αὐτοῦ ὡς φάσμα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐξωρύχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἀπῆλθε τυφλός.

Φ. Καλὸν φύλακα ἔχεις τοῦ ἀγροῦ, καὶ νομίζω ὅτι οὔτε ἔφοδον λύκου φοβεῖσαι, ἀγρυπνοῦντος οὕτω τοῦ φίλου.

Α. Ἀληθῶς λέγεις· διότι οὐδὲ εἷς θηρίον ἐπιτρέπει νὰ συχνάζῃ, οὔτε ὄφις ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον,* οὐδὲ συκοφάντης ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν περὶ τοῦ ἀγροῦ τὸ θηρίον δὲ τοῦτο φοβερὰ ἀναιδές, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀγορὰν συχνάζει.

Φ. Τὴν γλῶσσαν δέ, ἀμπελουργέ, πῶς ἐξεπαιδεύθης; διότι δὲν μοῦ φαίνεσαι ἐκ τῶν ἀπαιδεύτων. **

Α. Εἰς τὴν πόλιν, ὦ ξένε, τὸ πρῶτον διετρίβομεν χρησιμοποιοῦντες διδασκάλους καὶ φιλοσοφοῦντες· τὰ κατ' ἐμὲ λοιπὸν εἶχον κακῶς· ἐπειδὴ οἱ γεωργούμενοι ἀγροὶ ἦσαν εἰς χεῖρας τῶν δούλων, καὶ οὐδὲν ἀπέδιδον εἰς ἡμᾶς αὐτοί, ὅθεν ἔπρεπε νὰ δανείζωμαι εἰς βάρος τοῦ ἀγροῦ καὶ νὰ πεινῶ· ἐλθών, λοιπόν, ἐδῶ συνεβουλεύθην τὸν Πατεσίλαον, αὐτὸς δὲ ὠργισμένος ἐναντίον μου, διότι τὸν ἀφῆκα καὶ ἔζων εἰς τὴν πόλιν, ἐσιώπα. Ἐπειδὴ δὲ ἐξελιπάρουν καὶ ἔλεγον ὅτι θὰ ἀπολεσθῶ, ἐὰν μὲ παρημέλει, «μεταμφιέσθητι» εἶπέ μοι τοῦτο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀδιαφόρως ἤκουσα, μετὰ ταῦτα ὅμως βασανίζων τὸν λόγον τοῦτον ἠννόησα, ὅτι μοὶ παραγγέλλει νὰ μεταβάλω τρόπον τοῦ ζῆν. Ὅθεν ἐνδυθεὶς διφθέραν (δερμάτινον ἱμάτιον) καὶ φέρων δίκελλαν, δὲν γνωρίζω πλέον τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν ὁδὸν, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀφθονοῦσι, καὶ ἂν ἀσθενήσῃ πρόβατόν τι ἢ σμῆνος μελισσῶν ἢ δένδρον, μεταχειρίζομαι ὡς ἰατρὸν τὸν Πρωτεσίλαον συναναστρεφόμενος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐνασχολούμενος εἰς τὴν γῆν γίνομαι σοφώτερος ἐμαυτοῦ· διότι καὶ περισσὴν σοφίαν ἔχει οὗτος.

Φ. Εὐτυχὴς σὺ διὰ τὴν συναναστροφὴν καὶ τὸν ἀγρόν, ἂν μὴ μόνον ἐλαίας καὶ σταφυλὰς, ἀλλὰ δρέπῃς καὶ σοφίαν θείαν καὶ ἄφθαρτον· καὶ ἴσως ἀδικῶ τὴν σοφίαν σου καλῶν σε ἀμπελουργόν.

Α. Οὕτω κάλει με· διότι καὶ πρὸς τὸν Πρωτεσίλαον θὰ ἐχαρίζεσο ὀνομάζων με καὶ γεωργὸν καὶ κηπουρὸν καὶ τὰ τοιαῦτα.***

Φ. Ἐνταῦθα λοιπόν, ἀμπελουργέ, συναντᾶσθε.

Α. Ἐνταῦθα, ξένε. Πῶς δὲ τὸ συνεπαίρενες;

Φ. Διότι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἀγροῦ μοὶ φαίνεται ἡδύτατον καὶ θεῖον καὶ ἂν θὰ ἀνέζη τις ἐνταῦθα ἀγνοῶ, θὰ ἔζη ὅμως ἡδύτατα καὶ ἀλυπότατα ἀπομακρυνόμενος τοῦ πλήθους· διότι καὶ δένδρα ὑπερμήκη εἶναι ταῦτα, τοῦ χρόνου ὑψώσαντος αὐτὰ, καὶ ποικίλον τοῦτο τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν πηγῶν ἀναβλύζει, καὶ νομίζω ὅτι ἀντλεῖτε αὐτὸ καὶ πίνετε ὡς εἶνον ἀνθοσμίον· σὺ δὲ ρυτεύεις καὶ εἰς σκηνὰς συμπλέκων τὰ δένδρα καὶ συναρμόζων αὐτὰ, ὥστε οὔτε πρὸς στέφανόν τις ἐξ ἀφθάρτου χειμῶνος νὰ παραβάλῃ.

Α. Καὶ δὲν ἤκουσες ἀκόμη, ὦ ξένε τὰς ἀηδόνας πῶς κελαδοῦσιν ὡς αἱ ἀττικαὶ τοιαῦται ἐν τῷ τοπίῳ τούτῳ, ὅταν ἐπέλθῃ ἡ δείλη καὶ ὅταν ἔρχηται ἡ ἡμέρα.

Φ. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἤκουσα, καὶ συμφωνεῖς, ὅτι δὲν ἤρεσκόμην αὐταῖς ἀλλ' ἄδουσι μόνον.****

[Ἐνταῦθα λήγει τὸ προοίμιον τοῦ «Ἡρωϊκοῦ» διαλόγου τοῦ Φιλοστράτου]

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

* Σημ. Ἡ περὶ φαλαγγίου ἢ σφαλαγγίου γνώμη ἄρα εἶνε πολὺ παλαιά.

** Σημ. Ἐνταῦθα δηλοῦται ἡ ὑπάρχουσα καὶ τότε διγλωσσία· ἄλλως ὡμίλει ὁ πολὺς λαὸς καὶ ἄλλως οἱ πεπαιδευμένοι.

*** Ὁ Φιλόστρατος παραινεῖ οὕτω τὴν νεότητα τῶν χρόνων του ὅπως ἐπιδίδηται αὐτὴ εἰς ἔργα βιοποριστικὰ καὶ μὴ κατατρίβῃ τὸν χρόνον εἰς κενὰς θεωρίας, σύναμα δὲ φαίνεται ἀναγνωρίζων ὅτι ἡ διὰ τῶν βούλων διεξαγομένη ἐργασία εἶνε ἄγονος καὶ πενιχρά, τοῦθ' ὅπερ φαίνονται ἀγνοήσαντες οἱ Ἄγγλοι, οἵτινες ἐνεθάρρυναν τὴν κατ' ἀρχὰς τῆς βουλαίας ἐν Ἀμερικῇ πίστωσιν, ἣ ὁποία ἐξέλιπεν ὁ οἰκονομικὸς ἀνταγωνιστὴς ἐπέκεινα δὲ τὸ ἐναντίον, διότι μετὰ τὸν τριετῆ πόλεμον καὶ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας ἡ Ἀμερικὴ εἰσῆλθεν ὁριστικῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς προόδου καὶ εὐημερίας.

**** Σημ. Ταῦτα διότι παρ' Ἕλλησιν ἐφέρετο ὅτι ἡ Πρόκνη εἰς ἀηδόνα μεταμορφωθεῖσα ἐθρήνει τὸν υἱὸν Ἴτυν.

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΡΑ Κ. ΔΕΙΤΕΡΙΧ

Καθηγητὴν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ]

Οἰκονομικὴ καὶ πνευματικὴ δύναμις τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.—Ἐκκλησία καὶ Σχολεῖον.—Κατανομὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—Τὸ κοινοτικὸν σύστημα.—Παγδαία αὔξησις τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.—Ἐνίσχυσις καὶ ἀνανέωσις αὐτοῦ.

Ἡ ἅλυσις τῶν κατὰ τὴν δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Χερσονήσου Ἑλληνικῶν κοινοτήτων συνεχίζεται καὶ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν αὐτῆς μὲ ἀραιοτέρους μὲν τοὺς κρίκους αὐτῆς ἀλλ' ἐνιαχοῦ λίαν ἰσχυρούς. Οἱ κυριώτεροι τόποι εἶναι ἡ ἀρχαία Ἀττάλεια, κτισθεῖσα κατὰ τοὺς Ἑλληνιστικοὺς χρόνους μετὰ 30,000 κατοίκων, ἐξ ὧν 10,000 εἶναι Ἕλληνες· καὶ ἡ Μερσίνα κτισθεῖσα τῷ 1832 μετὰ 22,000 κατοίκων. Ἐν Ἀτταλείᾳ, ἥτις ἦτο σημαντικὸς ναυτικὸς σταθμὸς τοῦ Βυζαντίου, ὑπάρχει τώρα τὸ κυριώτατον ἐμπορεῖον ὅλου τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νοτιοδυτικῆς Μ. Ἀσίας, τῆς ὁποίας τὸ ἓν τρίτον τῶν κατοίκων εἶνε Ἕλληνες, ἐνῷ ἐν Μερσίνᾳ πλειονοψηφοῦσιν οὗτοι.

Ἐπὶ τῆς βορείας παραλίας ἐπεκτείνεται ἡ Ἑλληνικὴ ἅλυσις, χωρὶς ὅμως νέων Ἑλληνικῶν ἐγκαταστάσεων, διότι διετηρήθησαν καὶ παρέμειναν, χάρις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν αὐταῖς, αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνικαὶ πάντοτε πόλεις αἱ διέπουσαι τὴν ἐμπορίαν τοῦ Εὐξείνου.

Ἡ Τραπεζοῦς, ἡ Κερασοῦς, οἱ Οἰνόη (*Unieh*), ἡ Ἀμασός (Σαμψοῦς), ἡ Σινώπη, ἡ Ἰωνόπολις (Ἰνέμπολι), ἡ Ἡράκλεια εἶναι καὶ σήμερον κέντρα καὶ στηρίγματα Ἑλληνικά. Ἐν Τραπεζοῦντι, τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Ἕλληνες (περὶ τὰς 25,000 ἐκ 50,000 πληθυσμοῦ), ἐνῷ ἡ Ἀμισὸς τὸ μέγιστον ἐμπορικὸν κέντρον τῆς βορείας ἀκτῆς μετὰ ἐξαγωγικῆς ἐμπορίας 40,000,000 φρ. κέκτηται μεγαλειτέραν ἀναλογίαν Ἑλλήνων.

Ἡ βορειοδυτικὴ παραλία τῆς Μ. Ἀσίας ἐπὶ τῆς Προποντίδος παρουσιάζει ἄλλην πλειάδα Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῶν μὲν ἀρχαίων τῶν δὲ νεωτέρων, αἵτινες τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν αὐτῶν ἀρύονται ἀπὸ τῆς γειτνιάσεως τῆς Κων)πόλεως, τοῦ μεγίστου τούτου Ἑλληνικοῦ Κέντρου. Ἐνταῦθα κεῖνται κατὰ βραχύτερα διαστήματα οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν ἑπτὰ σημαντικῶν λιμένων οἵτινες ἀνήκουσιν ὅλως εἰς τὴν σφαῖραν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς. Πρῶται ἐνταῦθα εἶνε κατὰ τὸ ἄκρον τῆς χερσονήσου Κυζίκου, αἱ ἀρχαῖαι πόλεις Πάνορμος (τουρκ. Παντέρμα) καὶ ἡ Ἀρτάκη. Ἡ πρώτη ἐπὶ 12,000 κατ. ἔχει 2,000 Ἕλληνας, ἐνῷ ἡ Ἀρτάκη εἶνε καθαρῶς Ἑλληνικὴ πόλις 7,500 κατοίκων ὑπάρχουσα κυρίως χάρις εἰς τὴν οἰνοπνευματοβιομηχανίαν αὐτῆς. Οἱ λευκοὶ οἶνοι τῆς Ἀρτάκης ἐκτιμῶνται μεγάλως ἐν Κων)πόλει. Κατὰ τὴν νοτιαναπολικὴν γωνίαν τῆς Προποντίδος κεῖνται ἡ Μουδάνια καὶ ἡ Γκεμλίκ, ὧν ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἀρχαία Ἀπάμεια, τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου Προύσης, ἔχουσα 4,000 Ἕλληνας καὶ 3,000 Τούρκους, ἡ δευτέρα δὲ εἶναι ἡ ἀρχαία Κίος, ἣν οἱ Ἕλληνες σήμερον ἀποκαλοῦσι διὰ τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος αὐτῆς, εἶναι δὲ σχεδὸν καθαρῶς Ἑλληνικὴ 5,000—6,000 κατ., ἥτις, ὡς αἱ Κυδωνίαι, ἀπήλαυον πλήρους σχεδὸν ἀνεξαρτησίας. Ἡ κυρία ἐξαγωγὴ εἶναι ὀρυκτὸν χρωμίου καὶ καπνός. Ἐν τέλει, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου Ἰσμίτ, παρὰ τὴν Ἰσμὶτ αὐτήν, κεῖνται ἐφ' ἑκατέρας πλευρᾶς αὐτοῦ ἡ πόλις Καραμουρσὰλ (ἡ ἀρχαία Πραίνετος) καὶ Γκεπίζ (ἡ Βυζαντινὴ Δακίβυζα). Ἀμφότεραι εἶναι πρωτεύουσαι διαμερισμάτων ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ὑπερτεροῦσι τοὺς Τούρκους (τῷ 1893 15,000 Ἕλληνες καὶ 11,000 Τοῦρκοι). Κατὰ μῆκος τῶν θέσεων τούτων, ὅμως, ἰδία, κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς Χαϊδὰρ—Πασᾶ—Ἰσμὶτ εὑρίσκονται πολλαὶ Ἑλληνικαὶ θέσεις, ὧν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς αὐξάνει κατὰ τρόπον ἐκπληκτικόν, καθ' ὅσον πλησιάζουσιν εἰς Κων)πολιν. Οὕτως ἡ Λάριτζα, ἡ Βυζαντινὴ Ἀρετζοῦ, ἥτις ἄπαξ ἔτι κατοικεῖται ἀποκλειστικῶς ὑφ' Ἑλλήνων καὶ τὸ Κατίκιοϊ, ἡ ἀρχαία Χαλκηδών, ἥτις ἀριθμεῖ τώρα 30,000—35,000 κατ. οἵτινες σύγκεινται ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ Ἀρμενίων, Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, ἐνῷ, ἐν ἀρχῇ τοῦ 19ου αἰῶνος κατῳκεῖτο σχεδὸν ὁλοσχερῶς ὑπὸ Τούρκων.

Ἐρχόμενοι ἤδη εἰς τὴν τελευταίαν τῶν θέσεων τούτων τὴν Ἰσμὶτ (ἀρχαία Νικομήδεια) εὑρίσκομεν ὅτι ἀπέβαλεν αὕτη τὴν πάλαι σημασίαν αὐτῆς ὡς διαμετακομιστικοῦ ἐμπορείου εἰς Κων)πολιν τῶν προϊόντων τῆς πλουσίας πεδιάδος τῆς Βιθυνίας, ἀφότου ὁ Σιδηρόδρομος Ἀνατολῆς προσείλκυσε τὴν ἐμπορικὴν ταύτην κίνησιν εἰς ἑαυτὸν κατὰ μέγα μέρος, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῆς, ἥτις τῷ 1833 συνεποσοῦτο εἰς 32,000,000 φρ. ἠλαττώθη ἕκτοτε ἐλαττουμένου ἀναλόγως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, ὅστις μᾶλλον κυμαίνεται καὶ νῦν μὲν ἀναφέρεται εἰς 40,000 ὕστερον εἰς 25000 καὶ πάλιν εἰς 20,000. Οἱ Ἕλληνες μέχρι πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν, ὅτε ἠριθμοῦντο εἰς 6,000 ηὔξησαν σταθερῶς, διότι ἐν ἀρχῇ τοῦ 19ου αἰῶνος δὲν ὑπελογίζοντο πλείονες τῶν 6,000.

Ὁ ὅλος Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῶν δεκαὲξ τούτων πόλεων εἶναι περὶ τὰς 240,000, οὗτινος τὸ ἥμισυ εἶναι ἐν Σμύρνῃ, ὥστε αἱ ἄλλαι δεκαπέντε πόλεις ἰσοφαρίζουσιν ὅμως πρὸς τὴν Σμύρνην. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν Ἑλλήνων τῆς παραλίας δὲν ἠριθμήθει ἔτι πλήρως. Διότι, ἂν προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν τούτων, τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας οἵτινες φθάνουσιν εἰς τὴν παραλίαν, εὑρίσκομεν διπλάσιον ἀριθμὸν ἤτοι 450,000. Δέον ἄρα νὰ ζῶσιν εἰς τὰς παραλίας ταύτας χώρας ἔξω τῶν πόλεων εἰς τὴν ὑπαιθρον ὑπὲρ τὰς 200,000 Ἕλληνες.

Ἡ ἅλυσις αὕτη τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἥτις ἐκτείνεται πρὸς νότον καὶ πρὸς βορρᾶν δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἰσχυρὰν δύναμιν οἰκονομικὴν ἀλλὰ καὶ δύναμιν πνευματικήν. Ὑποτιμᾶται συνήθως τὸ ἰδεολογικὸν τοῦτο στοιχεῖον τὸ ὁποῖον εἶναι σύμφυτον τοῖς Ἕλλησιν μετὰ τοῦ ὁμολογουμένως λίαν προέχοντος στοιχείου, καὶ τοῦτο ἔτι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βαθυτάτης ταπεινώσεως του δὲν ἀπώλεσεν. Τὸ ἰδεολογικὸν τοῦτο στοιχεῖον ἔχει τὰς ρίζας του ἐν λίαν ἰσχυρῷ αἰσθήματι ἐθνικῷ, τὸ ὁποῖον ἐτράφη ὑπὸ τῆς ἀναμνήσεως μεγάλου πνευματικοῦ παρελθόντος καὶ ὅπερ ἔχει τὴν ἐντελεστάτην καὶ ἀποτελεσματικωτάτην ἔκφρασιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐνισχύσει τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων. Ὁ πόθος οὗτος πρὸς ἵδρυσιν σχολείων ἔχει ἐμφυτευθῇ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς τελευταίας ἀρχαιότητος, καίτοι δὲ ἰσχυρῶς ὄζει σχολαστικισμοῦ, ἠμπόδισε τοὺς Ἕλληνας τοῦ νὰ ἀποβάλωσι τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν αὐτῶν, ὡς ἀπέβαλον αὐτὴν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐν μέρει οἱ Ἀρμένιοι. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη θεωρεῖται τόσον ἱερὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, μόνον καὶ μόνον διότι ἐγένετο ὁ φορεὺς τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας καὶ ἐγένετο σύναμα ἰσχυρὸν πολιτικὸν ὄργανον διοικητικόν, ἀποτελοῦσα τὸ μόνον μέσον ἐν Τουρκίᾳ ὅπως τίθενται δι' αὐτῆς αἱ ἐθνικαὶ αἰτήσεις περὶ σχολείων. Ἡ σχέσις Ἐκκλησίας καὶ σχολείου εἶναι ὅθεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ ὅλως διάφορος ἢ εἰς τὰς καθολικὰς καὶ τὰς διαμαρτυρομένας χώρας. Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ἑαυτὴν οὐχὶ κυρίαν τοῦ σχολείου ἀλλὰ θεράπαιναν καὶ προστάτιν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει νὰ κατανοηθῇ σαφῶς, ἵνα καὶ ὀρθῶς ἐκτιμήσωμεν τὰς ὑπὸ μελέτην σχέσεις. Ἐάν, ἐπὶ παραδείγματος, ἑλληνικὴ κοινότης ἐπιθυμῇ νὰ ἱδρύσῃ σχολεῖον ἐπὶ ἐδάφους Τουρκικοῦ, τὸ συμβούλιον τῆς κοινότητος πληροφορεῖ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς οἰκίας Ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας περὶ τῆς ἐπιθυμίας ταύτης, καὶ οὗτος ἀνακοινοῖ τοῦτο εἰς τὸν ἀνώτερον ἐπίσκοπον ἢ τὸν Μητροπολίτην, ὅστις τότε συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου ἐν Κων)πόλει περὶ τῆς ὑποθέσεως. Ἔργον τότε τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ὅπως ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἄδειαν πρὸς ἵδρυσιν σχολείου καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν ταύτης, καὶ τὸ χρῆμα διαδραματίζει οὐχὶ ἀσήμαντο μέρος. Ὅσῳ πλουσιώτερα εἶναι ἡ κοινότης, τόσῳ εὐκολώτερον ἐπιτυγχάνει τὴν ἄδειαν, καὶ ἐπειδὴ αἱ παράλιαι ἑλληνικαὶ κοινότητες τῆς Μ. Ἀσίας ἦσαν πάντοτε πλούσιαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἠδυνήθησαν πρωΐμως νὰ ἱδρύσωσι καὶ σχολεῖα. Ἀρχαιότατα εἶναι τὰ τῆς Σμύρνης, τῶν Κυδωνιῶν καὶ τοῦ Τσεσμέ, καὶ τὰ πρῶτα ἱδρυθέντα σχολεῖα δὲν ἦσαν κοινὰ σχολεῖα ἀλλ' ἀνώτερα ἱδρύματα μαθήσεως, ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χρόνων καὶ τὸν ἀριστοκρατικὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων. Ἡ παλαιοτάτη καὶ διασημοτάτη τῶν σχολῶν τούτων καὶ ἡ μόνη ἥτις ὑπάρχει ἔτι εἶναι ἡ καλουμένη «Εὐαγγελικὴ Σχολὴ» ἐν Σμύρνῃ. Αὕτη ἀνάγεται εἰς τὸ 1708 ἀλλὰ τὸ 1733 δύναται νὰ θεωρῆται πράγματι ὡς ἔτος τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς. Ὑπάρχουσα ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν ἀπὸ τοῦ 1747 καὶ οὖσα συνεπῶς ἀπολύτως αὐτόνομος, τῷ 1810 ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ὡς πλήρες ἐξουσιοδοτημένον γυμνάσιον, καὶ ἀφοῦ δὶς ἀνεδιωργανώθη—τῷ 1810 καὶ τῷ 1828—ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν αὐτὴν ἰσότιμον πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι γυμνάσια. Καίτοι ὑποστηρίζεται ἡ Σχολὴ αὕτη ὑπὸ τῶν ταμείων τῆς κοινότητος καὶ τῶν δωρεῶν εὐεργετῶν φιλομούσων καὶ ἀπαιτεῖ διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῆς 100,000 φρ. (14,000) διατηρεῖ προσέτι ἐν Σμύρνῃ δύο ἄλλας συνδεδεμένας μετ' αὐτῆς σχολάς. Ἡ σημασία αὐτῆς ὡς πρὸς τὸν πνευματικὸν βίον τῆς Σμύρνης βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου Μουσείου καὶ τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης αὐτῆς (30,000 τόμοι καὶ 200 χειρόγραφοι) τῆς μόνης ἐπὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ ἐδάφους.

Ἐν Σμύρνῃ δημοσιεύεται ἀκόμη ἡ πρώτη ἑλληνικὴ ἐφημερὶς ἐπὶ ἐδάφους Τουρκικοῦ, ἡ «Ἀμάλθεια» ἥτις ὑπάρχει ἤδη ἀπὸ ἑβδομήκοντα πέντε σχεδὸν ἐτῶν. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνωτέραν ταύτην σχολὴν διὰ σπουδὰς ἀνωτέρας ὑπῆρχον ἐν Σμύρνῃ τῷ 1894 ἄλλα σχολεῖα ἑλληνικὰ καὶ ἰδίᾳ δημοτικά, δύο ἐμπορικαὶ σχολαὶ (ὧν ἡ ἀρχαιοτάτη ἀπὸ τοῦ 1857, τέσσαρα ἰδιωτικὰ παρθεναγωγεῖα καὶ ἐν ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον μετὰ τριῶν συνδεδεμένων σχολείων καὶ μετὰ πλειόνων τῶν 2,000 μαθητριῶν.

Ἡ μεγίστη ἑλληνικὴ σχολή, μετὰ τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν Σμύρνης, εἶνε ἡ τῶν Κυδωνιῶν, τῆς δευτέρας μεγίστης ἑλληνικῆς κοινότητος ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μ. Ἀσίας.

Ὑποστηρίζει αὕτη πλείονα τῶν 22 δημοτ. σχολείων, δύο σχολαρχεῖα, ἓν γυμνάσιον καὶ ἐν ἀνώτερον παρθεναγωγεῖον μετὰ οἰκοτροφείου, καὶ εἰς πάντα ταῦτα ἐφοίτων τῷ 1892 ὑπὲρ 1,100 μαθηταί. Ἔπειτα ἔρχεται ὁ Τσεσμές, γνωστὸς διὰ τὴν παλαιὰν ἀνωτέραν σχολήν του, ἥτις τότε ἐκέκτητο ἔνδεκα μόνον σχολεῖα ἅτινα ἐδείκνυον ὅμως τὸν μέγιστον ἀριθμὸν μαθητῶν (περὶ τοὺς 675). Ἴση σχεδὸν πρὸς αὐτὴν εἶνε ἡ Φώκαια μετὰ ἐννέα σχολείων καὶ 560 μαθητῶν, τὸ Ἀδραμύττιον μετὰ 19 σχολείων καὶ 600 μαθητῶν, ἡ Ἀρτάκη μετὰ 22 σχολείων καὶ 700 μαθητῶν, ἡ Πάνορμος (Πάντερμα) μετὰ 15 σχολείων καὶ 536 μαθητῶν, ἡ Κίος μετὰ ἐννέα σχολείων καὶ 530 μαθητῶν, ἡ Μουδανία (Ἀπάμεια) μετὰ 8 σχολείων καὶ 330 μαθητῶν, ἡ Γκεμλὶζ (Δακίβυζα) μετὰ 13 σχολείων καὶ 1,000 μαθητῶν. Ἐνῷ ἡ εὐρεῖα διασπορὰ καὶ ἡ εὐημερία καὶ ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ βόρειον μέρος τῆς δυτικῆς παραλίας ἀνταγακλῶνται εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν σχολείων ἑλληνικῶν, τὸ τοῦ νοτίου μέρους ὡς πρὸς τοῦτο ὑστερεῖ μεγάλως. Πλὴν τῆς Ν. Ἐφέσου μετὰ 5 σχολείων καὶ 440 μαθητῶν, ἡ Ἀττάλεια κατὰ τὴν νοτίαν παραλίαν εἶνε μόνον ἄξια μνείας μετὰ τῶν δέκα αὐτῆς σχολείων καὶ 600 μαθητῶν.

Λαμβανόμεναι ἐν συνόλῳ αἱ δεκαὲξ αὗται πόλεις ἔχουσι ὑπερδιακόσια σχολεῖα μετὰ 17,000 μαθητῶν, ἀριθμός, οὐτινος, ἡ σημασία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ὀρθῶς ὅταν παραβληθῇ πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους Τουρκικοὺς ἀριθμούς, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων εἶνε κατὰ ἑκατὸν μεγαλείτερος, ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν μαθητῶν εἶνε κατὰ 6000 μικρότερος τοῦ τῶν Ἑλλήνων.

Ὑπάρχουσιν ἄρα τριπλάσιοι σχεδὸν μαθηταὶ κατὰ σχολεῖον εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τῶν εἰς τὰ τουρκικὰ τοιαῦτα.

Ἐὰν ἐκκινήσωμεν ἀπὸ τῆς βάσεως τῶν παρόντων γεγονότων τῆς ὑποθέσεως, εὑρίσκομεν ὅτι εἰς τριάκοντα πόλεις τοῦ δυτικοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μ. Ἀσίας μετὰ κατοίκων πλέον τῶν 5,000 ἑκάστην, οἱ Ἕλληνες μετέχουσι τοῦ πληθυσμοῦ διὰ 1,060 10,000 κατοίκων. Κατατασσόμεναι αἱ πόλεις αὗται κατ' ἀναλογίαν τῆς μετοχῆς ταύτης διακρίνονται εἰς διαφόρους ὁμάδας. Πρῶτον, Ἑλληνικὴ πλειονότης εὑρίσκεται εἰς δύο μόνον πόλεις εἰς Μιχαλίτση (7,000 Ἕλληνες ἐπὶ συνόλου 8,000 κατ.) καὶ εἰς Κοπλοῦ (5,000 Ἕλληνες ἐπὶ 8,000). Δεύτερον εἰς ἐννέα πόλεις οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσι μεταξὺ τοῦ ἡμίσεος καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ πληθυσμοῦ. Παϊντίρ (4,500 ἐπὶ 10,000), Θυάτειρα (Θείρα ἢ Τίρα) (6,000 ἐπὶ 14,000), Ὀδεμίση (3,000 ἐπὶ 7,000), Μαινεμένη 3,000 ἐπὶ 10,000), Πέργαμος 5,500 ἐπὶ 14,500), Ἴσαρτα 7,000 ἐπὶ 20,000), Σόκια (4,000 ἐπὶ 12,000), Σῶμα (2,000 ἐπὶ 6,000), Μαγνησία (11,000 ἐπὶ 35,000). Τρίτον, εἰς τέσσαρας πόλεις οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσι περίπου τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Ἰνεγγὼλ (Ἀγγελόκωμη) (περὶ τὰς 2,000 ἐπὶ 8,000), Κασσαμπᾶς (6,000 ἐπὶ 23,000), Κερμαστὴ (1,200 ἐπὶ 4,800), Ἀϊδίνιον (8,500 ἐπὶ 35 χιλ.). Τέταρτον, εἰς πέντε πόλεις ἀποτελοῦσι τὸ πέμπτον ἢ ἕκτον μέρος: Κυτάειον (Κιουτάϊα) (4 χιλ. ἐπὶ 22 χιλ.), Λιμέτοχα (1 χιλ. καὶ τριακόσιοι ἐπὶ 7 χιλ.) Ἀλασέιρ (4 χιλ. πεντακοσίους ἐπὶ 22 χιλ. Μύλασσα (2 χιλ. ἐπὶ 12 χιλ.), Βίγα (1 χιλ. ἐπὶ 10 χιλ.). Πέμπτον, εἰς πέντε πόλεις οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦσι τὸ ἑβδομον ἢ ὄγδοον τοῦ πληθυσμοῦ: Κιρκαγὰτς (2 χιλ. ἐπὶ 18 χιλ.), Οὐσσὰκ (1 χιλ. καὶ πεντακοσίους ἐπὶ 12 χιλ.), Παλουκισὲρ (1 χιλ. καὶ τριακοσίους ἐπὶ δέκα χιλ.), Σαπάντσα (1 χιλ. ἐπὶ 7 χιλ. καὶ πεντακοσίων), Κυρκαγὰτς (διακοσίους ἐπὶ 18 χιλ.) Ἕκτον, ὀλιγώτερον τοῦ δεκάτου εἰς ἑπτὰ πόλεις: Ναζίλη (1 χιλ. καὶ ἑξακοσίους ἐπὶ 17 χιλ.) Σογιοὺτ (1 χιλ. καὶ πεντακοσίους ἐπὶ 18 χιλ.). Λενζιλῆ (1 χιλ. καὶ ἑπτακοσίους ἐπὶ 21 χιλ.), Προῦσα (6 χιλ. ἐπὶ 80 χιλ.), Ἀδαπαζὰρ (1 χιλ. καὶ ἑξακοσίους ἐπὶ 24 χιλ.), Ἐσμισεὲρ (1 χιλ. καὶ ἑκατὸν πενῆντα ἐπὶ 19 χιλ.), Νοῦγλα (1 χιλ. καὶ ἑκατὸν ἐπὶ 15 χιλ.).

(ἀκολουθεῖ).

ΤΥΡΑΝΝΩΝ ΘΗΡΙΩΔΙΑ

[Ὑπὸ τὴν ἀνωθι ἐπιγραφὴν ὁ «Πάκτωνος» τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας τῆς 9ης Νοεμβρίου ἐδημοσίευσε τὰ ἑπόμενα:]

Ἐξ ἐπιστολῆς ἀδρός, τὰ μάλιστα διακεκριμένου καὶ μεμορφωμένου καὶ δημοσίαν κατέχοντος θέσιν, καὶ πολλὰ παθόντος, καὶ διωγμοὺς ὑποστάντος καθ' ἅπασαν τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, παραθέτομεν τὰ ἑξῆς εἰς πληροφορίαν.

«Ὅσα ἐπάθομεν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῶσι, καὶ ἐὰν ὁλόκληροι τόμοι συνταχθῶσι μία ὅμως περιληπτικὴ ἔκφρασις πιθαν

Σομέρ πρὸ τοῦ πολέμου εἶχε χιλέας οἰκίας, ἤτοι κατοίκους κατ' ἐλάχιστον ὄρον 5,000· σήμερον σώζονται μόνον **τετρακόσιοι**· ἐξ αὐτῶν πάντες ἦσαν χριστιανοί. Ἡ κώμη Ἀποὺ Μιζὰν κατῳκεῖτο ὑπὸ χιλίων χριστιανῶν· σήμερον σώζονται **δέκα ἑπτὰ** μόνον· πάντες ἦσαν χριστιανοί.

Ἀλλ' ἦλθεν ἡ θεία δίκη· καὶ οἱ σωθέντες, ἂν καὶ ὀλίγοι, ἔχομεν ὅμως βεβαιότητα ζωῆς· ἔχομεν ἀσφάλειαν ἐλευθερίας.

Πόσον σατανικὸν ἦτο τὸ πρόγραμμα μαρτυρεῖ ἐξ ἄλλου τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κυβέρνησις «ἐπάταξε τοὺς ποιμένας, διὰ νὰ σκορπίσῃ τὰ πρόβατα»· δὲν ἐπάταξε τούτους καὶ ἀφῆκεν ἐκείνους· οὐχί! Κατόλικοι, Μαρωνῖται, Ὀρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, ἦσαν πάντες ἀντικείμενον τοῦ αὐτοῦ προγράμματος τῆς ἐξοντώσεως, τοῦ αὐτοῦ διωγμοῦ, τοῦ ἀφανισμοῦ. Ὁ δὲ Μητροπολίτης Βηρυτοῦ Γεράσιμος, μόλις ἐσώθη διὰ παραιτήσεως ἐγκαίρου, καὶ εὑρὼν ἄσυλον εἰς τὴν Μονὴν Πελεμέντι, ὑφιστάμενος ἐκεῖ τὴν βάσανον τὴν φρικώδη, ν' ἀκούῃ τὰς οἰμωγὰς τοῦ ἐξολοθρευομένου ποιμνίου, νὰ μανθάνῃ τὸν ἀφανισμὸν αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ ἔχῃ δύναμιν, νὰ μὴ ἔχῃ τρόπον, νὰ βοηθήσῃ αὐτό! δὲν εἶνε δ' ἄγνωστον ὅτι πολλοὶ τῶν Ἐπισκόπων φυγάδες, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, οὐδ' εἶνε μυστήριον, ὅτι τὰ διὰ τὸν τύπον καθιστάμενα στρατοδικεῖα ἦσαν οἱ προπαρασκευασταὶ τοῦ ἔργου τοῦ δημίου, ἦσαν καὶ τῶν δημίων φοβερώτερα, διότι προσετίθουν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀτίμωσιν τοῦ ἐξευτελισμοῦ. Εἰδήσεις ἡμιεπίσημοι ἀπ' αὐτῶν τῶν Πατριαχείων πρερχόμεναι τῆς Ἀντιοχείας, πιστοποιοῦσιν ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πολέμου ἀνὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀντιοχείας ἀπέθανον ἑκατὸν ἱερεῖς, ἀριθμ. 100.

⁂ ⁂ ⁂

ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

[Εἰς τὸ ἀμέσως δὲ ἑπόμενον τεῦχος τῆς 16 Νοεμβρίου ἐδημοσίευσε τὰ ἑξῆς:]

Τὴν πολυδάκρυτον Ἰλιάδα τῶν παθημάτων τῶν χριστιανῶν τῆς Συρίας, ἐμετρίασε κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη καὶ ἡ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις χριστιανῶν τινων μάλιστα δὲ τοῦ Πατριάρχου τῆς Ἀντιοχείας, κυρίου Γρηγορίου, ὅστις οὐ μόνον ἠδυνήθη νὰ μείνῃ αὐτὸς ἀκαταδίωκτος καὶ νὰ σώσῃ πολλούς, οὐ μόνον παρέσχεν ἀδελφικὴν περίθαλψιν τοῖς ἐκεῖ, εἰς Δαμασκόν, ἀπηγμένοις ἱεράρχαις καὶ προκρίτοις τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον τοῦ πολέμου ἔθρεψε πεινῶντας, καὶ ἐπότισε διψῶντας καὶ περιέθαλψε γυμνητεύοντας τοὺς πανταχόθεν διωκομένους χριστιανούς.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας, λέγουσιν αἱ ἐκ Δαμασκοῦ πληροφορίαι, ὑπεθήκευσε πάντα τὰ κτήματα τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀντιοχείας καὶ ἐδανείσθη χρήματα ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐπώλησεν ὅ,τι καὶ ὅπως ἠδυνήθη νὰ πωλήσῃ, ὑπεβλήθη εἰς τόκους τοκογλύφων, ἀλλὰ . . . συνέστησε σισσίτιον, ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ αὐλαῖς τῶν Πατριαρχείων, ἔνθα, προσερχόμενοι τρὶς τῆς ἡμέρας, ἐτρέφοντο ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας πτωχῶν καὶ προσφύγων, καθ' ἅπαντα τὸν πόλεμον.

Ἰωσὴφ Σοὺρσοκ.

Ἐν δὲ Βηρυτῷ ὁ σεβάσμιος καὶ ἐπ' ἀγαθοεργίαις πασίγνωστος ἐκεῖ ὑπερογδοηκοντούτης γέρων ἐντιμότατος Ἰωσὴφ Σοὺρσοκ, ὁ πατὴρ τοῦ ἐνταῦθα διακρινομένου ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τῶν ἀπὸ Συρίας Ὀρθοδόξων Ναγκὶπ Σοὺρσοκ, ἐφ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐψώμιζε τετρακοσίας οἰκογενείας τῆς μεσαίας τάξεως.

Πόσον παρήγορον, πόσον οὐράνιον φῶς διαχέει ἐν τῷ ζόφῳ τῆς ὀλεθρίας καταστροφῆς, τῆς ἐπιμόνως καὶ συστηματικῶς ἐπιδιωκομένης, ἡ θεία λαμπηδὼν τῆς χάριτος, ἡ ἄσβεστος ἐς ἀεὶ ἑστία τῆς ἀγάπης!

Κεῖν ἐλέους.

Τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον τῆς χριστιανικῆς περιθάλψεως ὑπεστήριξαν ἐνταῦθα πλὴν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς σωματεῖα· ἡ Ἀδελφότης τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἡ Ἀδελφότης τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἁγίας Σκέπης, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἁγίας Ἑλένης, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἁγίας Μαρίν

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Χθὲς ἔληξαν αἱ δεκαπενθήμεροι ἑορταὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ ἡ ἡμετέρα κοινότης διήγαγεν αὐτὰς μετὰ χριστιανικῆς εὐσεβείας καὶ ἀξιολόγου περὶ πάντα εὐκοσμίας.

Οἱ ναοὶ κατὰ τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας ἐπληροῦντο πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος καὶ οἱ τόποι συγκεντρώσεων παρεῖχον τὸ εὐάρεστον θέαμα κοινωνίας εὐτάκτου καὶ σεβομένης ἑαυτήν.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ ἄλλα σωματεῖα ἐτέλεσαν ἰδίας ἑορτὰς καὶ συναθροίσεις, ἐν αἷς τὸ Ἐκθετοτροφεῖον, ἡ Φιλόπτωχος Ἑταιρεία «Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», τυχόντα τῆς ἐκθύμου συνδρομῆς τοῦ φιλανθρώπου κοινοῦ.

Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» τῇ ἐσπέρᾳ τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους ἐγένετο ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καθιερωμένη χορεσπερὶς διεξαχθεῖσα ἐν ἀδιαπτώτῳ φαιδρότητι μετὰ πολλῆς πάντοτε κοσμιότητος καὶ ἑλληνοπρεπείας. Πυκνοὶ ὅμιλοι νέων ἐχόρευσαν μετὰ ἀξιοσημειώτου δεξιότητος καὶ χάριτος ἐθνικοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς χορούς, ὁμὰς δὲ ἐρασιμόλπων ἀνέμελψαν ἐθνικὰ καὶ ἄλλα φαιδρὰ ᾄσματα, ἐξ ὧν φαίνεται ἡ εὐαίωνος ἐπίδοσις μεγάλης μερίδος τῆς παρ' ἡμῖν νεότητος εἰς ὑψηλὰς καὶ εὐκόσμους ψυχαγωγίας.

Ἐν τῷ «Λαϊκῷ Συνδέσμῳ» τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ καὶ καλοῦ κόσμου ἡ ἐτησία ἐν αὐτῷ ἑορτὴ τῶν δώρων.

Ἡ λώβη τοῦ χαρτοπαιγνίου φαίνεται ὅτι περιῆλθε παρ' ἡμῖν εἰς μεγάλην ὕφεσιν, ἡ δὲ συνήθης ἄλλοτε καὶ ἀπαραίτητος μέθη ἡ ἀσχημίζουσα τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην θρησκευτικὴν ἑορτὴν εὐτυχῶς καὶ ἐφέτος ὡς καὶ ἀπό τινων ἐτῶν σχεδὸν ἐξέλιπε παρ' ἡμῖν.

Πρέπει νὰ ἐξάρωμεν μάλιστα τὴν φιλάνθρωπον γενναιοδωρίαν τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἥτις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διὰ πολλῶν φιλανθρώπων μελῶν αὐτῆς διέθεσε πολλὰς ἑκατοντάδας λιρῶν πρὸς περίθαλψιν ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀπόρων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῆς κατωτέρας παιδείας.

Δὲν ὑπερβάλλομεν ἐὰν ἀναγάγωμεν τὸ διατεθὲν ποσὸν εἰς £500 ἐν τῷ φανερῷ, σημαντικὰ δὲ ποσὰ διατίθενται καὶ κατ' ἰδίαν, μὴ δημοσιευόμενα. Εἰς ταῦτα προσθετέον καὶ £1,200 τὸν ἐπιτηδευματικὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου, ἵνα ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν ἡ φιλάνθρωπος γενναιοδωρία τῆς ἡμετέρας κοινότητος καὶ ἡ αὐξομένη οὕτω ὁσημέραι κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη ἥτις χαρακτηρίζει κοινωνίας προηγμένας ἐν πολιτισμῷ καὶ ἡμερότητι ἠθῶν.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸ δεκαετίας περίπου, Ραλλὶς κόρασις, παρεπιδημοῦσα ἐν Λευκωσίᾳ ἀπεκάλει τὴν πόλιν μας «village sale» (ἀκάθαρτον κώμην) καὶ οὐδέποτε, δυστυχῶς, ἔπαυσεν ἔκτοτε καὶ πρότερον μέχρι σήμερον οὖσα τοιαύτη. Καὶ πρὸ τῶν βροχῶν αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως καὶ ἀκαθάρτως καὶ ἐν κακῇ ἦσαν καταστάσει, ἡ ὑπηρεσία δὲ τῶν ἁμαξῶν τῆς καθαριότητος εἶχεν ἀπορῇ [illegible] ἐπιστημαντική, ὥστε ἐπὶ μῆνας ὅλους [illegible] τῶν οἰκιῶν ἐσωρεύοντο πρὸ τῶν θυρῶν ἢ ἐντὸς τῶν αὐλῶν καὶ ἐξ ἐλῶν τῶν ἐνοριῶν ἀπηυθύνοντο παράπονα καὶ διαμαρτυρίαι χωρὶς νὰ ἀποβῶσι εἰς αὐτὰς οἱαδήποτε προσοχή.

Μετὰ τὰς βροχὰς καὶ τὰς πλημμύρας ἡ κατάστασις τῶν ὁδῶν ἀπέβη ἀφόρητος καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς καθαριότητος ἐξηφανίσθη, καὶ ἐβδόμην παντοῦ εἰς βαθὺν βόρβορον ἀνεδύετο δὲ πανταχόθεν δυσωδία ὑπερβολική, παρὰ τὴν ἐξοικείωσιν ἡμῶν εἰς τὴν θλιβερὰν ταύτην κατάστασιν.

Οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρεπιδημοῦντες ἀδυνατοῦσι νὰ βαδίσωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ οἱ ἐξ ἄλλων πόλεων τῆς Νήσου προερχόμενοι οἰκτείρουσι τοὺς πολίτας τῆς Λευκωσίας ἀνεχομένους τὴν κατάστασιν ταύτην, καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ γρίππη, ἠπείλει πᾶσαν οἰκογένειαν, εὑρίσκουσα γόνιμον τὸ ἔδαφος πρὸς ἐξάπλωσιν εἰς τὰς βορβορώδεις ὁδοὺς καὶ εἰς τοὺς σωροὺς τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν ταῖς οἰκίαις.

Ἡ ἀνοχὴ τῶν πολιτῶν ἀληθῶς ἀπεδείχθη τόσον ἀνεξάντλητος καὶ μοιρολατρικὴ ὥστε ἡ ἀξιοθρήνητος αὐτὴ κατάστασις θὰ ἔβαινε πάντοτε ἐπὶ τὰ χείρω, ἂν μὴ ἀντελαμβάνετο αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις, καὶ δι' ἐγγράφου τελεσιγραφικοῦ πρὸς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον δὲν ἔθετε τέρμα εἰς τὴν ἀκατονόμαστον ἀδιαφορίαν μέχρι περιφρονήσεως οὐ μόνον πρὸς τὴν εὐπρέπειαν καὶ εὐκοσμίαν τῆς πρωτευούσης τῆς Νήσου ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν.

Τὸ τελεσίγραφον τῆς Α. Ἐξοχότητος ἔτασσε προθεσμίαν τὴν 1ην προσεχοῦς Φεβρουαρίου, ὁπότε, ἂν μὴ ἤρετο ἡ θλιβερὰ αὐτὴ κατάστασις τῆς πόλεως, θὰ διώριζε δημοτ. Ἐπιτροπείαν δυνάμει τοῦ περὶ Δημοτ. Συμβουλίων νόμου, ἀπαλλάσσουσα τὸ παρὸν Δημοτ. Συμβούλιον τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Καὶ ἤδη ἐκινήθη ἡ δημοτ. ὑπηρεσία καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων καθαρίζονται αἱ ὁδοὶ καὶ ἐπισκευάζονται διά τινος ἰδιορρύθμου ἐν Λευκωσίᾳ τρόπου τῶν χύδην ριπτομένων σκύρων καὶ κροκκαλῶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Ἡ παρέμβασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς οὐσιωδεστέρας ὑπηρεσίας τοῦ Δημαρχείου ἐπισπᾶται τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πολιτῶν, ἀποτελεῖ ὅμως καὶ κόλαφον οὐ μόνον κατὰ τοῦ Δημαρχείου ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς μοιρολατρικῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀνοχῆς τῶν δημοτῶν, καὶ δηλοῖ τὴν ἀνικανότητα ἡμῶν πρὸς αὐτοδιοίκησιν καὶ μιᾶς μικρᾶς πόλεως εἶα εἶνε ἡ Λευκωσία, χωρίον πάντοτε καὶ χωρίον ἀκάθαρτον (*un village sale* ὡς ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ἡ γαλλὶς κορασὶς καὶ σήμερον διακεκριμμένη δέσποινα ἐν Κούβᾳ.)

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ ΤΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ

ΤΗΝ 7ην ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς μεταπροσεχοῦς Τετάρτης ἡ νεοσύστατος παρ' ἡμῖν Ἑλληνικὴ Μανδολινάτα «Τέρπανδρος» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δοκιμωτάτου Μουσικοῦ κ. Χ. Πετροπούλου ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει αὐτῆς θὰ τελέσῃ μεγάλην Μουσικοφιλολογικὴν Ἑσπερίδα, ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου ἥτις προπαρασκευάζεται ὡς ὀλόν τε ὑψηλὴ ἅμα καὶ εὐγενὴς ψυχαγωγία.

Τὸ πρόγραμμα αὐτῆς δημοσιευθήσεται καὶ κυκλοφορήσει μεθαύριον τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ "Ο ΑΣΤΡΟΜΕΡΙΤΗΣ"

Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου ἱδρύθη ἐν τῇ κώμῃ Ἀστρομερίτης Ταμιευτήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν "Ἀστρομερίτης" μὲ διάρκειαν πενταετῆ, καὶ ἐξελέγη διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Λουκαΐδου, προέδρου καὶ γραμματέως, Κ. Μικρομμάτη, ταμίου, καὶ Διοικητικῶν Συμβούλων τῶν κ. κ. Πολ. Ε. Εὐαγγελίδου, Κυρίλλου Σαρρῆ, Γεωρ. Εὐθυμίου καὶ Κωνστ. Χ" Φιλίππου.

Μέτοχοι ἐνεγράφησαν μέχρι τοῦδε περὶ τοὺς 210.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ

Ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Ἰωακεὶμ Χαραλάμπους γνωστὸς ἐπὶ γενναιοδωρίᾳ ὑπὲρ παντὸς σκοποῦ πατριωτικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ κερδήσας τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ λαχείου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ἅγ. Ἰωάννης» ἀξίας £ 20 διέθεσεν αὐτὰς ὡς ἑξῆς:

Ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότ. «Ἅγ. Ἰωάννης»	£ 5.0.0
Ὑπὲρ μιᾶς Ἐκκλησίας	» 5.0.0
Ὑπὲρ πτωχῶν οἰκογενειῶν	» 5.0.0
Ὑπὲρ τοῦ Ἐκθετοτροφείου	» 1.0.0
Ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου	» 1.0.0

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία τῆς γραμμῆς Λευκωσίας—Μόρφου—Εὐρύχου, μετ' ἐπανειλημμένας διακοπὰς ὑπὸ τῶν καταρρεόντων χειμάρρων.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ καὶ μαθηταὶ ἐπανερχόμενοι ἀπὸ τῶν χωρίων αὐτῶν, ὅπου μετέβησαν χάριν τῶν ἑορτῶν, εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς Κοινότητος ἀπεκλείσθησαν, κατὰ γνωμοδότησιν ἰατρικήν, ἐπὶ 4 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεως των πρὸς προφύλαξιν τοῦ ἄλλου μαθητ. κόσμου ἀπὸ τῆς γρίππης.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ ηὐλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. **Χρ. Πλάτωνος** καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος **Μαρόπης Τρύφωνος**, ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων, μεθ' ὧν ἐνοῦμεν καὶ τὰς ἡμετέρας.

Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν αὐθήμερον εἰς Βαρώσια.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας τοὺς γάμους τῶν τέκνων ἡμῶν

Μενελάου χ" Γεωργίου

καὶ

Μαρίας Η" Θεοδούλου

εὐλογηθησομένους ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Μαρίνης τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (13 Ἰανουαρ.) μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἐν Ὁδῷ τῇ 8 Ἰανουάρ. 1919.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων

Παπᾶ Θεόδουλος Παπαμιχαὴλ

Καλομοῖρα Παπᾶ Θεοδούλου

χ" Γεώργης Κ. Χεμώνα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τοῦ **«Λαϊκοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Καταναλώσεως»** νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ **Συνεργατικοῦ Ἀρτοποιείου** τὰ βιβλιάριά των πρὸς τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἄλλως ὅσοι ἤθελον ἀπολίπει κινδυνεύουσι νὰ χάσωσι τὸ ἀναλογοῦν μέρισμα.

Λευκωσίᾳ τῇ 8η Ἰανουαρίου 1919.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου).

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐπιθυμοῦμεν καὶ δημοσίᾳ γὰρ διαδηλώσωμεν τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην ἡμῶν πρὸς τὸν τέως ἀγροτ. ἰατρὸν Κελλακίου κ. **Χρ. Δ. Περιβόλαν** καὶ σύναμα τὴν λύπην ἡμῶν ὅτι διὰ τῆς μεταθέσεώς του ἐστερήθημεν τῆς πολυτίμου ἰατρικῆς βοηθείας του, ἣν παρεῖχε πάντοτε πρόθυμον, πεφωτισμένην καὶ ἀφιλοκερδῆ μετὰ τῶν ἀρίστων ἀποτελεσμάτων. Ὡς μαιευτὴρ ἰδίᾳ ἔσωσε πλείστας μητέρας ἀπὸ τῶν συχνῶν δυστοκιῶν καὶ εἶχεν ἀπορῇ ὁ ἀγ[illegible] ἄγγελος.

Ἐν Ὀρᾷ. ΠΟΛΛΟΙ ΟΡΑΤΑΙ.

ΚΟΛΑΝΙΑ Ἀγγλικὰ ἐκηρύχθησαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Δημ. Θεοδουλίδου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ "ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ"

ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Ἐπὶ τετραετίαν ὅλην σπουδάσασα θεωρητικῶς καὶ ἀσκηθεῖσα πρακτικῶς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ **«Πρωτύπου Ἐργαστηρίου»** διατελοῦντος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς Ὄλγας παρὰ τῶν μᾶλλον διασκεκριμένων ἐκεῖ ἀριστοτεχνίδων τῶν γυναικείων συρμῶν περὶ πάντα τὰ γυναικεῖα εἴδη ἐνδυμασίας συνέστησα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

μετὰ κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς οὗτινος αἱ πρῶται ἐπισίαι μοὶ παρέχουσι τὸ θάρρος νὰ διαβεβαιώσω τὰς φιλοκάλους δεσποίνας καὶ δεσποινίδας ὅτι αἱ παραγγελίαι δι' ὧν ἤθελον τιμήσει ἡμᾶς θὰ ἐκτελῶνται μεθ' ὅλης τῆς φιλοκαλίας, προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ τῆς ἐνημερότητος τῆς κινήσεως τοῦ συρμοῦ.

Ὅσαι δὲ κύριαι ἐπιθυμοῦσι νὰ καταρτισθῶσι περὶ τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν ἐπὶ ὡρισμένον διάστημα χρονικὸν καὶ ἐπὶ εἰδικῇ συμφωνίᾳ θὰ διδάσκωνται θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ εὐθύτητος.

Μετὰ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

ΛΗΔΑ Μ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Λάρνακι, τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1919.

Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι ἱδρύσαμεν ἐν Λάρνακι ἑτερόρρυθμον Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

ΣΤ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ & Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ἥτις θέλει ἀσχοληθῇ εἰς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος διὰ λ)σμὸν τρίτων, β)πὶ προμηθείᾳ, καὶ ἥτις θὰ ἔχῃ ἅμα καὶ τμῆμα ἐκτελωνίσεων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ὁ κ. Στέλιος Χρ. Τσολακίδης θὰ ὑπογράφῃ:

Στ. Τσολακίδης καὶ Μ. Μιχαηλίδης.

Ὁ κ. Μιχαλάκης Σ. Μιχαηλίδης θὰ ὑπογράφῃ:

Στ. Τσολακίδης καὶ Μ. Μιχαηλίδης.

(3—1).

ΕΝΑΛΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Προτιθέμενος μετὰ ἑνάμισυ μῆνα ὅπως ἀναχωρήσω ἐκ Κύπρου, καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν πλεκτῶν εἰδῶν ἐκ λιψαριᾶς κ. ἄ. ἤτοι, καναπέδων, πολυθρόνων, καρεκλῶν, μπαούλων, βαλίτσων, ἀνθοδοχείων, φρουτιέρων, κανίστρων καὶ ἄλλων πολλῶν εἰδῶν καὶ ἀσυγκρίτως στερεωτέρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Ἐπίσης καθιστῶ γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ ἐργαστήριον μου ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία ἐκ τῶν ἄνω διὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ μὲ τιμὰς χαμηλοτέρας τῶν πρὸ τοῦ πολέμου.

Διατελῶ

Εὐγένιος Σ. Κωνσταντινίδης

Διπλωματοῦχος τῆς Ἐθν. Γαλλ. σχολῆς καλλιθοποιΐας καὶ κηπουρικῆς.

(1—6)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Ἰανουαρίου 1919 ἡ ἐπωνυμία τοῦ καταστήματός μου μετατρέπεται εἰς

Σ. Μ. Ἀγρότης καὶ Σία

Τῆς νέας ταύτης ὑπογραφῆς διακαιοῦται νὰ κάμνῃ χρῆσιν καὶ ὁ ἀνεψιός μου κ. Γεώργιος Ἀγρότης ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἤδη συνεταῖρός μου.

Κίτιμα (Πάφου)

τῇ 2)14 Ἰανουαρίου 1919.

Μετὰ τιμῆς

Σ. Μ. Ἀγρότης.

Ὁ κ. Σ. Μ. Ἀγρότης θὰ ὑπογράφῃ:

Σ. Μ. Ἀγρότης καὶ Σία.

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀγρότης θὰ ὑπογράφῃ:

Σ. Μ. Ἀγρότης καὶ Σία. (2-2)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἔδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £ 200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένην τὴν Κύπρον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἄτοκος ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

3 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος
4 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

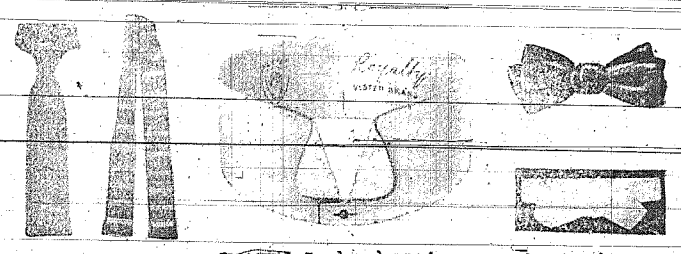
Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΑΣΗΜ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι — (Κατὰ τὴν γυναικείαν ἀγοράν).

Διὰ τὸ Πάσχα καὶ τὰς ἑορτὰς

Ἐκομίσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο πλούσιαι συλλογαὶ πάντων τῶν εἰδῶν πολυτελείας καὶ καλλωπισμοῦ, ὑποκάμισα, λαιμοδέται, κολλάρα ἐλαστικὰ (καουτσούκ), ἀρώματα, κολώνιαι καὶ ποῦδραι ἐξαίρετοι, σάπωνες ἀρωματικοί, βαφαὶ τῆς κόμης κ.τ.λ.

Τιμαὶ ὡς πάντοτε συγκαταβατικαί. (4—4)

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀγωγὴ ἀριθ. 425)918.

Μεταξύ:

Ζαχαρία Βασίλη ἐξ Αἰγιαλούσης Ἐνάγοντος,

καὶ

Γεωργίου Λοΐζου ἐξ Αἰγιαλούσης Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Βασιλειάδου, δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος, ζητοῦντος διάταγμα τοῦ Δικαστηρίου τούτου, δι' οὗ νὰ διατάττεται τίνι τρόπῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἐπὶ τοῦ Ἐναγομένου τοῦ ὁποίου ἡ διαμονὴ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο Διατάττει ὅπως ἡ ἐπίδοσις γίνῃ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

(1) Ἀντίγραφον τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ προσκολληθῶσιν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας ἐν Κύπρῳ γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου.

(2) Ὅμοια ἀντίγραφα νὰ προσκολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

(3) Ὅμοια ἀντίγραφα νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ».

Καὶ, ἐὰν ὁ Ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου, 1919 καὶ ὥραν 9 π. μ., τότε πᾶσα περαιτέρω ἐναγωγαία εἰδοποίησις δι' αὐτὸν νὰ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐδόθη καὶ συνετάχθη σήμερον τὴν 20 Δεκεμβρίου 1918.

(Ὑπογρ.) Π. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ
Δ. Ε. Δ.

Πιστὴ μετάφρασις
Ν. Χ" Γαβριὴλ
Β. Π.

* * *

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 425)918.

Μεταξύ:

Ζαχαρία Βασίλη ἐξ Αἰγιαλούσης Ἐνάγοντος,

καὶ

Γεωργίου Λοΐζου ἐξ Αἰγιαλούσης καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Τῷ **Γεωργίῳ Λοΐζου** ἐξ Αἰγιαλούσης,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου 1919, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγὴ τις κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου ἐνάγοντος, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ £ 24—0—0 ἥτοι ἑκατὸν εἴκοσι δολάρια δυνάμει χρεωστικοῦ ὁμολόγου ἐκδοθέντος τὴν 16 Φεβρουαρίου 1916 καὶ λήξαντος τὴν 17 Ἀπριλίου 1916.

Τόκους νομίμους ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

Ἐξεδόθη τῇ 20 Δεκεμβρίου 1918.

Δι' ἐνάγοντα

(Ὑπογρ.) **Α. Βασιλειάδης**
Δικηγόρος

Πιστὸν ἀντίγραφον

Μ. Η. Εὐθυμιάδης
Π. Ε. Δ.

SUN INSURANCE OFFICE

LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τραπούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λίρ. 3,389,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	*» 1,920,000*
Σύνολον κεφάλαιον	*» 5,309,505*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

Τόπος «Λευκωσίας» Πετρίδου καὶ Νικολάου.